

МОЛОДІЖНИЙ КОЛОС

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

Рік видання IX. № 81 (937). ЧЕТВЕР, 11 ЛИПНЯ 1968 РОКУ. Ціна 2 коп.

ФЕСТИВАЛЬНИЙ ВОГОНЬ У ДОРОЗІ

ХЕЛЬСІНКІ, 10 липня. Кор. ТАРС В. Лескінен передає:

Учора тут дано старт мотоестафеті «Фестиваль-68». Учасникам естафети було передано фестивальний вогонь з Хельсінкі — столиці країни, де проходив попередній Всесвітній фестиваль молоді і студентів.

Учасники естафети пронесуть цей вогонь через територію Радянського Союзу та інших країн Європи і доставлять у Софію в день відкриття IX Всесвітнього фестивалю молоді і студентів.

На масовому мітингу, який відбувся з нагоди цієї події, голова Національного підготовчого комітету до фестивалю Юхані Перттунен сказав, що цей вогонь символізує солідарність фінської молоді з молоддю усього світу в її боротьбі за мир і щасливе майбутнє людства.

ГОТУЮТЬ ОНУФРІВЦІ

Ще на тридцять один день приблизить до нас липень ювілейне свято.

Гідну зустріч йому готують комсомольці Онурівського району. Так, наприклад, доярка колгоспу «Дніпро» Галина Степанюк надоїла більш як по 1550 кілограмів молока на кожну фуражну корову. Не відстає від подруги і Антоніна Лавецька.

Відрадними успіхами відзначають 50-річчя ВЛКСМ і молоді механізатори Микола Ручно та Микола Коваленко. Перший виробив 754 гектари умовної оранки, другий — 680.

...Сповнені творчих сил і комсомольці артілі «Україна». Хороші дарунки готують дівчата комсомольсько-молодіжної ферми. Галя Виборна вже надоїла по 1350 кілограмів молока на кожну закріплену корову, Тамара Шкіндер — 1074.

...Трудовими здобутками готуються зустріти свято Спілки молоді механізатори колгоспу імені Комінтерну. Тракторист Станіслав Корінь та Микола Цисаренко в похіді за високі врожаї трудяться на вивезенні гною. Щодня доставляють на поле по 20—22 тонни добрив, при нормі 14.

...Артіль імені Ілліча — спортивна. В цьому році василівські спортсмени на районних змаганнях завоювали два кубки і чотири грамоти. А в велоспорті колгоспний електрик Василь Ложченко та доярка Галина Зінченко посіли перші місця в районі.

Л. КОПАНЬ,
працівник райгазети «Соціалістичне село».

Як ти вабиш, поле! Та ще коли ляхнеш достиглим колосом. Чи знайдеш кого — від старого до малого, — хто б не любив твою красу? В міжколгоспному піонерському таборі с. Комішуватого є де відпочивати дітям: Будинок культури, велика бібліотека, спортивний майданчик, ставок — все це у їхньому розпорядженні. Та чітні школярів у стилі. Ось і зараз прийшли вони з піонервожатою Шурою Долгоєровою на колгоспне поле. А завтра тут господарюватимуть комбайни.

Новоукраїнський район.

Фото М. НАСИПАНОГО.

КОВИНИ

В'ЄТНАМСЬКИМ ПАТРІОТАМ

Комітет комсомолу оголосив ієдліянки. Прийшли майже всі юнаки і дівчата. Збіршли металобрухт. Одержані гроші вирішили перевести у фонд допомоги В'єтнаму.

Спершу здали до приймального пункту три тонни. Потім ще стільки. А зараз йо-

го вже відправлено на 142 карбованці. Найбільше тут відзначалася комсомольська група Георгія Кокота.

КОЛГОСПНА СВІТЛОВА ГАЗЕТА

У клубі людно: новий фільм. А замість кіножурналу глядачі побачили на екрані колгоспну світлогазету. Досі такого ще не було. Тоді вкраз відзначали 98-річчя з дня народження В. І. Леніна. Підібрана ілюстрація розповідала про дитинство, життя і творчість вождя пролетаріату. Йшлося в першому номері й про передових тваринників, пташників та механізаторів господарства.

Цікаві й сатиричні сторінки. Характерно, що світлогазета озвучена. Тут в нагоді став магнітофон.

Редактором газети комітет комсомолу артілі рекомендував заводуючу клубом Валентину Підхалюзіну. Членами редколегії — Ірию Стрільчук і Олега Даниленка.

— Зараз редакція готує черговий номер, — розповів секретар комітету комсомолу Григорій Стрільць. — В ньому йтиметься про живий роботи, відпочинок молоді.

О. ДМИТРЕНКО.

Колгосп імені Леніна Новоархангельського району.

ЕДЕЛЬВЕЙС — П'ЯТДЕСЯТ ПЕЛЮСТОК

Автобус планув по ґрунтові, чихав вихлопною, немов запла хазяїв, що ніяк не добувають брухтівки. Коли «пазик» вирюлював на асфальт, один сивобородий дідусь з рибальським причаїдаллям мовив:

— Ет, що там говорити. Певис, будуть цей шлях люди без сердень...

Він зробив паузу і довав.

— А от у нас за селом буи добрий пастир, тільки й користі під нього, що я випасаю там корівку. А це на тобі, поли и лікувався, на тому місці вирюло зернохосвище, добувають сивкофабрика. І хто, думаете, бууде? Студентста! Вогиініт хлопці!

Мені приємно було чути таке про тих, до кого, власне, і прибував.

... Олександр Петрович Фомуляев — парторг колгоспу «Перемога» — радо показував розломисте у вишневих садках село. Кірово будуватися. Всю сирваді приваблює око. У центрі великий і гарний Палац культури, неподалі дзеркальний став.

— Ось ми й приїхали до наших залізних хлопців, — сказав ізостанку Олександр Петрович.

Бронзолі, мускулісти, вони вже давно працювали на об'єкті. Коли парторг ситив, чого їм не вистачає (він маи на увазі побут), почув у відювід:

— Лісу, автомашин...

Командир студентського будівельного загону Марк Загубльський розповідає, що не раз звертався з цим самим проханням у трест «Кіровоградсьлібуд», де веруючим Д. М. Розін.

Хлопці чекають не тільки обіцянок, а й дії, адже їх зобов'язання — здати нове зернохосвище, Ізолятор та Інозбирач до першого вересня — досить-таки вагоме. Графік робіт студенти випереджають на 10 днів, але при такому забезпеченні матеріалами, як зараз, вони можуть відстати.

— У Львівському політехнічному, — говорить Марк, — лагони комплектували конкурсно. В будівельний загін входять перш за все студенти з хорошою успішністю і, безу-

мовно, з певною спеціальністю. У нас вісім комуністів і сорон для комсомольці. Комуністи Григорій Стрюк, Ярослав Сидельник, Зіновій Іваник разом з комсомольцями Григорієм Шепертицьким, Валерієм Гукком, Пожефом Фляжком, Іваном Ликом і іншими працюють по-ударному на стальярських та розвантажувальних роботах. Іван Касян, Степан Козак, Петро Жешук, Роман Ліхач зводять стіни Ізолятора.

Добре працюють бетонники. Володимир Прошак, Віталій Мартинюк, Іван Шаблій, Іван Зубаль з товаришами закладають фундамент під майбутнє зернохосвище.

Друга бригада, якою керує інженер П. Мостовий, виконує шодня завдання на 115 — 120 процентів. Справн буи б значно кращі пояснює він, якби до цихів була підведена заздалегідь електроенергія. Це повинно було зробити будівельне управління № 37, але...

Над студентським мікрмістечком майорять прапори, хлопці розішнують плакати, вирюбують бур'ян, нводять, як вони кажуть, «маршфет» — готуються зустріти ще один будівельний загін.

Незабаром виступлять з концертом перед ґрудинниками колгоспу, прочитають лекції. Студенти поучають себе як удома, адже їх будзати у Кіровому вдруге. Традиції залишилися ті ж самі, що й торік, лише львів'яни взяли собі для загоу символічну назву — «Едельвейс».

Коли проходили поміж дерев'яних будиночків, на кожному з них «едельвейс» під номером. Назва законірна, адже будови, заліжені едельвейсівцями в Алушті, Карпатах, Тюмені, згуртували і змінили їх.

«Едельвейс» складається з п'ятдесяти вогиінітських неляжток.

...Я від'їздив. Хлопці заивали рзичном фундамент, пилли дошки, вимуровували стіни. Навколо них стінами вирювали живи: клеветани червонобикі комбайни, пихотили під зерном самоскиди. Село будуватися, росте...

М. ЛІТВІНЕНКО.
Колгосп «Перемога» Долинського району.

НА КОНКУРС ІМЕНІ ЮРІЯ ЯНОВСЬКОГО

Са по - бай - те за - не - ва - ли пес - ня

про - сит - ся в по - лет . Скорких лет своє на -

ча - по кон - со - мо лия бе - рет в кон - ар -

мейском гроз - ном шква - ле, в нести ка - ю - щем бо -

ю кон со - мо лия на - чи - на - ли на - ли

на ли би - о - тра фи - ю сво ю на - ли

на - ли био - гра фи - ю сво ю

Цю пісню я присвячую 50-річчю Ленінського комсомолу.

Анатолій ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ, керівник художньої самодіяльності заводу залізобетонних виробів, м. Кремень.

КОМСОМОЛЬСКАЯ БИОГРАФИЯ

Слова М. ВЛАДИМОВА
Музыка А. ЗАГРЕБЕЛЬНОГО

Запевайте, запевайте, Песня просится в полет. С жарких лет своё начало Комсомольца берет. В комармейском грозном шквале, В нестихajúщем бою Комсомольцы начинали, Начинали биографию свою. 2 раза

Сыновья горды отцами, Сыновья пошли в отцов. То же самое над нами Знамя ленинских борцов. В гуще строек мы встречаем Жизни юную зарю, И в работе начинаем, Начинаем биографию свою 2 раза

Нам открыты все широты, Все вокруг — для наших рук. Строим чудо-звездолеты, Покоряем царства пью! Там, где трудно, там, где жарко, В нехоженном краю — Всюду пишем без помарки, Без помарки биографию свою! 2 раза

БІЛЬШЕ тижня у Миколаєві тривав Другий Всесоюзний фестиваль поетів братніх республік. Молоді літератори прослухали доповіді поета А. І. Кацнельсона «Соціалістичний реалізм і проблема новаторства в радянській поезії», секретаря

Запорізької областю... Мені випала доля йти на Херсонщину. Мій дідчато у вишиваному вбранні, біжить обабіч дороги барвисті ружі, котяться сонце блискучим асфальтом у далекій тауріській горизонт. А понад зеленими лісоступами, понад палючим степом, як символ хоробрості героїв громадянської війни, летить легендарна тачанка. Тугий вітер б'ється не пуб'ється із кияських грив, округлі великі очі дивуться полум'ям, і знамено в руках молодого будовишника, і величність червоного прапора в кулемет — змушують забути про все, крім єдиного: їх облімані грози, а вони крізь порох і дим всміхалися до нас, вірили...

Так, відповідальність у нашої молоді велика. Не менша та відповідальність і в літераторів. Якраз про це йшлося у доповіді Дмитра Павличка.

— Я б грохи перефразував рядки Некрасова про поета і громадянина, — говорить Д. В. Павличко. — І вони б звучали так: коли ти став поетом, то аж ніяк не маєш права забувати про святий обов'язок громадянина. Це — нерозривне поняття. Без громадянина немає поета.

Слухаю доповідь, а вони легендарної тачанки ступають своїм піщим галопом у серце, несуть комсомольські літа Сяргея, Рудольфа, Аббаса... Я злину, що не буду їм утомити, як не буде кінця пісні, яку зачали молоді голоси. А та пісня — радість і тривоги нашого часу, синтез інтелекту, ідеї і форми...

На фестивалі більшість поетів зустрілися вперше. З хвилюванням слухали один одного, перекладали поезії. Гізі Алхазішвілі з Грузії, Микола Єсипенку з Молдавії, Маріс Чаклайс з Латвії, Мухтар Шаханов з Казахстану — ось далеко не всі імена моїх нових друзів.

— Чарівна земля українська, — сказав на урочистому закритті фестивалю білорус Сяргей Панізініка... Іх, молодих поетів, більше сто. Прибули вони до Миколаєва з найдаліших куточків Союзу, прибули на велике свято поезії.

— Кожна епоха мала своїх героїв, — говорить секретар ЦК ЛКСМУ Тамара Глазак. — В наші дні — це вихованці комсомолу, люди, які взяли на себе велику місію відповідальності за долю рідної землі...

Валерій ЮР'ЄВ, учасник Другого Всесоюзного фестивалю поетів братніх республік.

ЗУСТРІЧ ДАРУЄ ДРУЗІВ

Спілки письменників Уганди Д. В. Павличка «Громадянське поклоніння поезії», літературознавця С. А. Крижанівського «Інтернаціоналізм радянської поезії».

Учасники фестивалю побували на батьківщині героїв «Партизанської іскри», зустрілися з колгоспниками Первомайського та Вознесенського районів, молодих поетів вітали корабелі ордену Леніна суднобудівного заводу імені Носенка. Поділялись на групи, літератори великого форуму виїздили на зустрічі з колгоспниками та робітниками Кримської, Одеської,

Мухтар ШАХАНОВ

РВУСЯ В ГОРИ!

(З казахської)
Премудріх зрінню з горбам у долині,
Величя їх — мене втішає ніч,
А підйду —
Шалю і жаляю.
Линь деяких пав'язю я за гори,
Вони з першми сганяють дуву зором.
І милості їм божої не треба —
У них один закон землі і неба,
Закон життя — то вічна пенюора —
Горби переступаю; рвуся в гори!
М. Чимкент.

Аббас АБДУЛЛА

ЛІСТЯ

(З азербайджанської)
Осинається лістя,
Осинається,
На гілках натикається,
Лістя
Шукає свою весну,
Летить,
Заклинає вронисто
Одвічну орбіту сну.
Природа гортає
Книгу,
Яку написала весна,

Осинається згортки криги,
Гілоньки,
Що робити нам?
Скружеляти мезеліцю
Зелюзу,
Ще та ще...
Від землі потяглось воно,
До землі прихилилось воно,
Піраміда —
Когонь від кущем!
М. Баку.

Сафієва ГУЛЬРУХСОП

ЛЕРМОНТОВ

(З таджикської)
Ші, не тебе так палко я люблю,
Не в мій вогонь твої тяглися руки —
Любли я тобі знімілі криком муки,
І молодість на пісеньках жалю.
Коли буває, я дивлюсь на тебе,
В очах важких живу, мов та ліля,
Моя молитва не сівазучна з тою,
Що є в тоб! Зо мною мовить небо!
Я гомоню з вітрами юних літ,
В зіницях добрих — світ шукаю іншій.
Як мандрівник, що став трагічно іншим,
Як од морозу затухає світ.
А хвилі сохнуть — морю не біда,
Пулсує в хвилях племінка вода,
А в небі зорі — вишвають ніч,
І ти до мене сходиш з карих віч.
М. Душанбе.
Авторизовані переклада Валерій Юр'єва.

КОМІСАР

Двері у кабінет першого секретаря Олександрійського райкому партії не починаються цілий день. Всім обов'язково потрібно до «комісара». Так тут з повагою називають Казимира Івановича Сабанського.

Увійшов секретар райкому комсомолу Михайло Громовий:

— Казиміре Івановичу, хочу порадитись...

Тільки почав розмову — телефонний дзвінок. Цього разу з районної Ради депутатів трудящих. Потрібно негайно вирішити питання.

Дзвінки... Дзвінки... Відвідувачі. У всіх термінові, важливі справи.

Хочу охопити коло питань, якими займається Казимір Іванович. Після кожного відвідувача чи дзвінка записую в блокноті кілька слів, тему розмови. То був довгий список:

Іде підготовка до звітів і виборів у партійних організаціях...

Організовано провести районну конференцію вчителів.

Як з змаганням молодих тварницьків?

Список все поповнюється і поповнюється...

— Казиміре Івановичу, коли ви встигаєте все це зробити?

— Хіба я один? — запитанням на запитання відповідає секретар. — Є бюро, члени райкому, актив — усі разом працюємо.

Багато відвідувачів звертаються до Сабанського на «ти», як давні знайомі. Так воно й є — секретар райкому виріє тут. Літні люди пам'ятають його юнаком, який ще в 1939 році очолює Світлопільську семіричку. Багато учнів були старші за свого директора.

А потім війна. Діюча армія. Перед вирішальним боем під Лубнами Казимір Іванович подав заяву до партії. Тут потрапив в оточення...

В Олександрії я опинився випадково. Коли до мене зайшов колишній підпільник С. А. Литвинов, який не бачився зі своїм бойовим побратимом більше двадцяти чотирьох років, і запропонував мені відвідати Казимира Івановича, я не відмовився.

Зустріч бойових друзів була радісною. «А ти пам'ятаєш, як ми біля Медероло?» «Де ж тепер Андрій Чупрін, Григорій Артем'єв?» — кінця-краю не видно запитанням і відповідям.

На райкомівському «газику» ми вїхали з села, де в буремні роки побратими зустріли зброю з лютим ворогом.

— Як все переминилось, не влізати тепер тих місць, Казиміре, — мовив Литвинов.

Район, де секретарем Казимір Іванович, великий. Ідець, ідець багатими степами — кінця-краю не видно. Тут є шахти, фабрики, в різні кінці снують високовольні лінії. Не можна палюбуватися цим багатим краєм.

Та мені важливо розповісти про комісара. Адже багато про його діяльність сказано в документах партійного архіву.

...Появившись у Світлопільці після оточення, сразу не знав, з чого почати. Та добре пам'ятав, що партія учить комуністів завжди бути серед мас, разом з народом у радості і горі. Він побував у Машоринотолі, Новій Празі, розшукав багатьох комуністів.

В хагу старих, де квартирував Литвинов, прийшли С. Л. Гончаров, А. Н. Задесенєць, І. Хрієнко, П. Попруга і М. С. Колючий.

— Товариші! Треба діяти, будемо на кожному кроці мстити ворогові!

Він відчув, як люди пожвавились, ті, хто був позаду, підішли ближче. Хтось з полешенням зітхнув...

Тоді ж було оформлено Світлопільську підпільну партійну організацію. Сабанського обрано секретарем. Казимір знайомиться з керівником Новопразького підпілля О. Н. Оленюком. Вони вирішили створити бойові підпільні групи і в інших селах.

— У нас осіло немало бійців і командирів Червоної Армії, — сказав Казимір Сабанський, який щойно був обраний

Казимір САБАНСЬКИЙ — директор Світлопільської семірички.

другим секретарем підпільного райкому. — Ці товариші не змогли перейти ліній фронту, але вони готові битися з ворогом в його тилу. Нам потрібні кадри, які добре володіють зброєю.

Казимір Іванович взявся за підбір досвідчених людей. В Олександрії він познайомився з лейтенантом Сергієм Головиним, а через нього — з політруком Василем Височиним. Ці товариші з готовністю взяли за виконання партійних доручень. Ходили на зв'язок з іншими, збирали на місцях боїв зброю, пацали склади, пускали під укіє ворожі ешелони.

Коли над патріотами нависла загроза арешту, Казимір Іванович вирішив вивести своїх товаришів в ліс. З ним тоді пішло більше півсотні підпільників. Всі вони влилися в партизанське з'єднання, командиром якого був Ілля Діброва.

(Закінчення в наступному номері).

КРЕМЕНЧУК.

Фото А. ДІБРОВНОГО.

РАЯ—ШОФЕР

Кожного ранку вона поспішає вулицями рідних Копанок, усміхаючись сонцю, привітно вітаючись із зустрічними. А через якийсь десяток хвилин її можна зустріти за кермом автомобіля. Обличчя зосереджене і водночас щасливе. Як поглянеш, аж заздрісно стає.

Це я про Раю Сливенко. А щасливе дівчине тому, що збулося, про що

мріяла. Вона ще в школі захоплювалася машинами, але склалося так, що довелося спочатку стати будівельницею. Та думка самій водити автомашину не покидала Раю. Правління місцевої артілі імені Шевченка послало на курси.

І тепер Раю — шофер. Вона знає пісню зустрічного вітру і радість здійсненої мрії.

О. ГАЄВСЬКА.
Маловікнський район.

Київ—столиця зльоту

Столиця України — місто Київ обрано центром проведення IV Всесоюзного зльоту учасників Всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, що став традиційним. Підготовці до цього зльоту, який проходитьме з 4 по 9 вересня, було присвячено проведене 8 липня засідання Центрального штабу. Як повідомляють секретар ЦК ЛКСМ України Г. Ревенко, в дні зльоту за 31 кілометр від Києва буде розкрито палагове містечко, в якому розмістяться переможці міських, обласних і республіканських походів.

Кожний день має свою програму. В клубі «Комсомолів» відкритиметься конференція, присвячена вихованню молоді на революційних, бойових і трудових традиціях. Учасники зльоту проведуть військову гру «Мала операція «Дніпро». Один день вони працюватимуть на ударній комсомольській будові на Трипільській ДРЕС.

На урочисте відкриття чекають прибуття численних почесних гостей. Сюди ж будуть доставлені священний погонь і священна земля з містгероїв, а також реліквії трудової і бойової слави.

Всесоюзний похід цього року, під час якого дорогими батьків пройдуть мільйони юнаків і дівчат країни, присвячується 50-річчю ВЛКСМ і 100-річчю з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

КВІТКА КІМА — АЯ-ГАНГА

3. ЄРАВНА І «ТИХИЙ ДОН»

Автор, сільський учитель, пише про сучасне село. Темі його оповідань — вибір життєвого шляху молодими людьми, романтика селянської праці, світлі спогади дитинства.

Анонція до книги Кіма Циденова «Весна повернеться».

Ми вийшли на широке подвір'я. Десь о дванадцятій в Ульгурді була вже не тільки плюсова температура, від пряминого осіннього сонця пальто вже стало важким, а вранці ж морозець граду-сів п'ятнадцять...

За півкілометра від школи — невисока сопка. На схилі розміром у десятки метрів — величезна цифра «50». Викладена битим склом, вона відбиває міліарди сонячних промінців. Видовище казкове.

— Це Кіма ідея. До свята Жовтня, — показав головою Володимир.

В іншому місці, на площі села, вже Цокто Номтосвич повторює ці слова.

— Це Кіма ідея, — скромно зауважив директор, коли ми підійшли до високого, чотириметрової висоти обеліска...

З Ульгурди на минулу війну пішло понад сто чоловік, 74 з них не повернулися в рідний край. Більшість загинула на різних фронтах. У бурятів існує повір'я: коли гине людина — вона зовсім не вмирає, вона народжується знову в особі якогось немовляти, яке має спільні риси з померлим чи вбитим. Тож після війни ульгурдинські вдови та матері розходилися по сусідніх селах, шукаючи своїх заново народжених чоловіків та синів. Але ніхто з них так і не знайшов.

Кіма хвилювали розповіді про цей звичай. Він розумів, що буряти хочуть зберегти пам'ять про своїх рідних. Але не така пам'ять, оманлива, потрібна молодому поколінню.

І ось в центрі села, на широкій площі виростає високий обеліск. Автор проекту — ульгурдинський учитель Кім Циденов.

Монументальну споруду вінчас символічне факельне полум'я. Засвічує вогні вечірня Ульгурда — спалахує полум'я на сільській площі і не згасає до перших сонячних променів. На обе-

ліску — прізвища загиблих на фронтах Великої Вітчизняної війни земляків Кіма. Пам'ять священна, пам'ять вічна...

Скажу відверто, і Сосново-Озерськ, і Ульгурда, інші села і сілця, які зустрічалися на дорозі, дивували незвичною картиною — на вулиці, на дворищі — жодного деревця. Голім-голо. Навряд чи дивувала така картина Кіма: буряти завжди відважували у тайги клаті землі для посівів та пасовиськ. Але Кім піднявся над цією одвічною зичкою, психологією тайговика.

— Це ідея Кіма, — знову зі скромною похвалою почу я від Цокто Номтосвича, коли ми натрапили в центрі села на рядочок посаджених дерев...

Стара Цирма клопочеться біля плити. Біля неї хвостиком — двоє внучат. Третє — синок Кіма — в люльці.

До сина старої Цирми приїхали з Москви, їй радісно, але не дивно. Бо звикла до тієї уваги, яку виявляють Кімові.

На столі парує гаряча сажка бурятська страва — позу; грудки масла і сиру, бурятський чай. Напроти мене — Кім. Та ж посмішка — постійна, приваблива, посмішка не ехидна, така, що довіру викличе, відвертість і тепло. Я хочу почути від Кіма щось значуще, схопити якусь деталь його погляду на життя, його прагнення, його мрії, але чую одне:

— Дуже мало у вас часу. Треба б на полювання сходити...

Вловлюю якийсь тихий жаль, що я не маю змоги до кінця пізнати його край, більше дізнатися про Ульгурду, її людей...

— Позу руками треба їсти. Будь ласка, — припрошує дружина Кіма, тримаючи на руках дитя — Кімову надію.

Вже пізніше, після розповідей Кімового друга дитинства, заступника редактора «Молодежи Бурятії» Сергія Цирендерієєва, мені стала зрозумілою привязаність молодого письменника до своєї рідної Ульгурди, який всім своїм еством, своєю совістю збагнув, що найпотрібніший він — Ульгурді, що найпотрібніше для нього — бути в Ульгурді. Тут він одержав перше і тисячне «спасибі», звідси він взяв життя для своїх перших книг, тут відчує, як стає

людина багатію, коли вона віддає. Іншим, для інших віддає силу, розум, посмішку...

Шурхотить під шинами дорога. Ми втрюх сидимо на задньому сидінні: секретар Єравнинського райкому комсомолу, я і Кім. Кім взявся провести гостя. Немалий шлях провести — сто кілометрів, до самого Сосново-Озерська. Говоримо про літературні новини, виховну роботу в школі. Вчитель виявляє прекрасне знання сучасного літературного процесу, історії свого народу. Називає відомі імена поетів, письменників і зовсім невідомі називає. Читає окремі строфи. І я помічаю, що Кіма захоплює своєрідна форма, або логіка, або сильна експресія.

Частіші в нашій розмові імена Толстого і Шолохова. Толстого тому, що Кіма вражає глибина його образів, широта зображуваних подій. А Шолохова... Я запитав Кіма:

— Як ти вважаєш, Кім, можна в твоєму краю написати, чи вистачило б життєвого матеріалу для «Тихого Дону»?

Здалося мені, що він трохи скептично посміхнувся на адресу мого дещо наївного запитання і відказав спокійно:

— У нас багатий край...

Село від села в Бурятії — за 30—50 кілометрів. Та й села — сорок — сто дворів. І не було тут, можливо, такого розмаху соціальних потреб, як на Дону. Але тут є люди — зі своїми радощами і болями, своєю правдою і оманною, своєю чистотою і окаліною, є первозданні струмки і ріки, є саранка, що квітне на сопках, і ая-ганга, що зве-селяє бурятські луки. А значить є грунт для письменницької споруди, що може схвилювати людей.

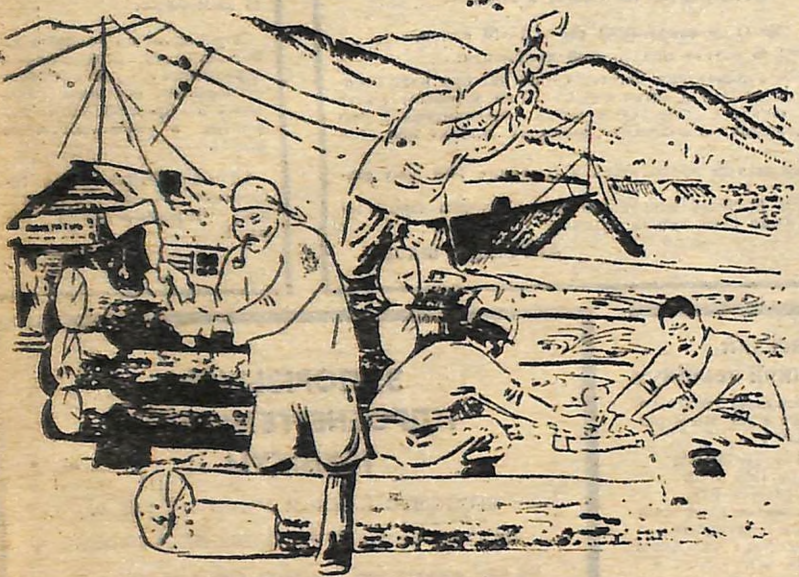
Я бачив, настільки заземлені в Кіма і його помисли, і його наміри, і все його молоде життя.

...Літак, що йде рейсом Чита — Улан-Уде, швидко підрулює до будиночку (на курячих лапках), єдиного в Єравнинському аеропорту. Я тисну руку Кімові і вловлюю в погляді той же тихий жаль: як так їхати з Єравни, не побувавши на полюванні, як так їхати з Єравни, не пізнавши її до кінця. Тоді б, може, й не запитував ти, товаришу, чи можливий у Єравні «Тихий Дон»...

Кажу Кімові: «Баяртай! (До побачення)», щоб, можливо, через роки на цьому ж місці сказати:

— Сайн байна! Добридень!

В. ПОГРІБНИЙ.
Улан-Уде — Кіровоград.

БУДЕ НОВА ВУЛИЦЯ.
З лінографіки бурятського художника Олександра Окладникова.

Шалений світ

АРЕШТИ І ТОРТУРИ

ПАРИЖ. Грецькі власті продовжують масові арешти студентів, підозрюваних в діяльності, спрямованій проти диктатури військової хунти, говориться у зверненні Національної ради організації Опору грецьких студентів «Рігас Ферреос». Це звернення було нещодавно переслане з Афіни у Париж.

У зверненні наводиться довгий список прізвищ студентів, які були арештовані і піддані тортурам у приміщенні поліції на вулиці Бабуліна в Афінах і у таборі Діоніссос.

«МІРКУВАННЯ БЕЗКЕКИ»

БУЕНОС-АЙРЕС. Університет аргентинського міста Ла-Плати закритий властями «з міркувань безпеки». Декілька днів тому студенти захопили будинок університету в знак протесту проти свавілля і переслідувань з боку адміністрації. Поліція витіснила студентів з будинку, арештували при цьому 426 чоловік. І тепер власті мають намір порушити проти них судозу справу.

ПІВДЕННИЙ В'ЄТНАМ. Фотографія, зроблена американським солдатом, що захотів залишитися невідомим, повністю сиротує «зверження офіціальних кіл США про те, що американські солдати не беруть участі в каральних операціях проти населення Південного В'єтнаму.

На знімку: американські головорізи позують перед групами своїх жертв.

Фото «Уорнер» — АПН.

СПОРТ

Таке гаряче літо, як цього року, в Конотопі буває рідко. В замітку тридцять чотирі градусів. Спеціальний райкоміт поїзда, який курсує у вихідні дні до річки Сейм, відправляється переповнений. Так було і минулої неділі. І лише завзяті уболівальники футболу залишилися в місті, щоб подивитися гру на першість республіки між місцевим «Шахтарем» і командою Кіровоградської школи вищої льотної підготовки. Ще задовго до початку гри вони заповнили західну трибуну, над якою густим шатром звісили віти осокори. Тут у холодку робились прогнози і варіанти майбутньої зустрічі. Конотопчани об'єктивно оцінювали можливість своєї команди, зважаючи на те, що «Шахтар» — колектив молодий,

сформований на початку сезону. Попередню гру з київським «Темпом» їх земляки програли з рахунком 0:3. Тож і зараз уболівальники не чекали дива, в крайшому випадку сходились на нічий.

Кіровоградці ж переоцінили свої сили. Ще в дорозі вони робили такі висновки: «Якщо «Шахтар» програє «Темпу» з рахунком 0:3, а ми програли йому ж з рахунком 0:1, то, виходить, у конотопчани виграємо». Складалось таке враження, ніби у авіаторів вже лежать в кишені два очки. Це було в суботу, а в неділю, 7-го, наші земляки програли «Шахтарю» — 0:2. Це вже третій програв: в матчах на першість ЗРСР. Три матчі — три програші: кременчуцьком у «Авангарду» (0:1), київському «Темпу» (0:1). І ось зараз. Щоб виправдати невдачі, лишукуються різні причини. Перша з них —

ГАРЯЧЕ ЛІТО В КОНОТОПІ

вопний склад команди. З цим не можна не погодитись. Замість футболістів, які закінчили ШІЛП і ввійшли в команду завваз грає п'єсім новачків. Але ж їх суперники з Конотопа — теж команда молоді. Мабуть, слід шукати причини невдач авіаторів зовсім в іншому. По-перше, це слід віднести за рахунок слабкої фізичної підготовки гравців, низької техніки гри. А вже в цій зустрічі воротар господарів поля лише один раз виправдав свою команду від гола. Більше ударів по воротах «Шахтаря» не зробив жоден з нападників «Авіатора». Не краще грали і захисники. Конотопчани, які теж не можуть похвалитись своїм нападком, перегра-

вали захисників «Авіатора», що й дало їм змогу на 30-й хвилині першого тайму відкрити рахунок. На 28-й хвилині другого тайму сови забивли ще один гол.

Гаряче цього року літо в Конотопі. Та нашим хлопцям не звикати до спекти. В нас, у степному краю, спекти палить ще сильніше. Трипохити іще: не звикли б футболісти до поразок і не примиряться б з ними. Треба щоб «Авіатор» повернув собі славу минулих років. Адже ми знаєм команду, як чемпіона області і володаря ряду почесних призов.

В. ГАНЮЦЬКИЙ,
свідок «Молодого комунара» в Конотопі.
Сумської області.

В СПОРТИВНИХ ТОВАРИСТВАХ ОБЛАСТІ

«СПАРТАК»

З 4 по 7 липня в Кіровограді на стадіоні «Авіатор» проходила першість товариства з волейбола, результати якої входять до заліку V спартакіади. Перші місця вибороли чоловіча і жіноча команди обкому профспілки зв'язку, автотранспорту і шосейних доріг.

Курсанти Кіровоградської школи вищої льотної підготовки провели матч зустрічі з баскетбола і волейбола із своїми колегами з Ульяновська. В цих поєдинках перемогли наші земляки.

У Кіровограді на стадіоні «Юний

піонер» розпочалися фінальні ігри з футболу на першість товариства. На звання чемпіонів претендують п'ять команд, які вийшли переможцями в зонах.

«КОЛГОСПНИК»

Восьме місце привезли сільські спортсмени області з Києва, де проходили республіканські змагання з кульової стрільби за програмою III сільських спортивних ігор. Це чималий успіх кульовиків області, які протягом кількох попередніх років зовсім не виступали на подібних змаганнях.

«АВАНГАРД»

В першості товариства з легкої атлетики серед колективів фізкультури обкомів профспілок взяло участь 15 команд. Результати цих змагань входять до заліку спартакіади «За труд і довголіття». Перше місце вибороли працівники обкому профспілки вугільної промисловості. На другому місці працівники обкому профспілки електростанцій та електропромисловості, на третьому — машинобудівники.

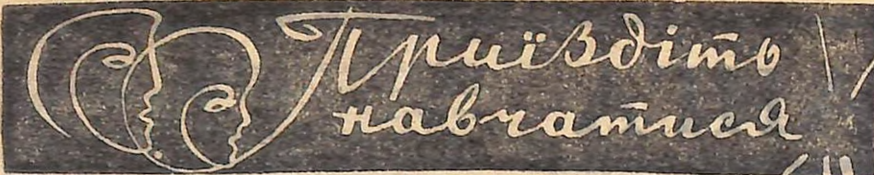
ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 11 липня. Перша програма. 10:20 — «12 стільців». Телевізійний художній фільм. I та II серії. (Кіровоград). 12:45 — «Для школярів». «Прігоди Маріка Пергуса». V серія. (М). 17:25 — «До 100 річчя з дня народження В. І. Леніна». «Ілля Клецький та його побратими». (Чернівці). 17:40 — «Телевіст». (К). 18:00 — «Олівець-маловонець». (К). 18:30 — «Наші оголошення». (Кіровоград). 18:35 — «Вакансія». Документальний фільм. (Кіровоград). 20:00 — Камерні ачери (К). 20:30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21:15 — «12 стільців». Телевізійний художній фільм. I та II серії. (Кіровоград).

П'ЯТНИЦЯ, 12 липня. Перша програма. 12:00 — «Телевіст». (К). 12:20 — «Телефільм». (К). 13:00 — «Для школярів». «Прігоди Маріка Пергуса». V серія. (М). 17:30 — «Діалог». (Кіровоград). Художній фільм. (Кіровоград). 19:00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 20:00 — «Телевіст». (К). 20:20 — «Старт-63». (К). 20:50 — «Телекляма». (К). 21:00 — «Естафета новин». (М). 22:00 — «Кіровоградський клуб». (Кіровоград). 22:45 — «Естрада, пісня, танець». (М).

СУБОТА, 13 липня. Перша програма. 9:00 — Гімнастика для всіх. (М). 9:45 — «Телевіст». (М). 10:00 — «3 дні народження». Музично-розважальна програма. (М). 10:30 — «Здоров'я». Науково-популярна програма. (М). 11:00 — «Дисредо». Фольклорний клуб (Львів). 12:00 — «Для школярів». «Прігоди Маріка Пергуса». VI серія. (М). 13:50 — «Маловонець Україна». «Сіверський Донець». (К) 14:15 — «Телекляма». (К). 14:15 — «Кам'яний гість». (М). 15:30 — В ефірі «Молодість». (Сімферополь). 16:30 — «Для дітей». «Гударик». 17:00 — «Погляд». Молодіжка програма. (Львів). 18:00 — Інтерв'ю. Міжнародні товариські змагання з легкої атлетики між збірними СРСР, НДР, Польщі. (М). 19:15 — «На постріл». Присвячується Дню рибалки. (М). 20:30 — «14 меридалах України». 21:00 — «Кіровоградський клуб». «Квітень із Кельна». Художній фільм. (М). 22:50 — «Телевіст». (М).

Т. п. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.

**ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ
МІНІСТЕРСТВА ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ СРСР**

оголошує прийом учнів

на 1968—1969 навчальний рік

На денне навчання на базі восьмирічної школи по спеціальностях:
Електропідприємствобудування,
Обробка металів різаним,
Електрообладнання промислових підприємств і установок.

На базі середньої школи:

Електропідприємствобудування.

До заяви на ім'я директора, додаються такі документи: документ про освіту (оригінал), автобіографія, медична довідка (форма № 286), три фотокартки розміром 3х4 см, витяг із трудової книжки (особам, що мають трудовий стаж більше 2-х років).

Вступники здають такі екзамени: на базі восьмирічної школи з російської мови (диктант), математики (усно);

на базі середньої школи з російської мови і літератури (твір), математики (усно).

Особі, нагороджені по закінченні восьмирічної школи Почесною грамотою чи по закінченні середньої школи золотою чи срібною медаллю, — зараховуються в технікум без екзамнів.

Прийом заяв від тих, що закінчили восьмирічні школи, з 15 червня по 31 липня; від тих, що закінчили середні школи, з 1 червня по 15 серпня.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня.

Гуртожитком технікуму не забезпечує.

АДРЕСА ТЕХНІКУМУ: м. Олександрія Кіровоградської області, вул. Жовтнева, 62.

ДИРЕКЦІЯ.

Тернівський

**Індустріальний
технікум**

оголошує набір учнів на 1968—69 навчальний рік на денне і вечірнє відділення по таких спеціальностях:

на базі 7—8 класів

збагачення корисних копалин,
електрообладнання промислових підприємств і установок,

гірнича електромеханіка, технічне обслуговування і ремонт автомобілів,
водопостачання, каналізація і очиски промислових і стічних вод (тільки на денне відділення).

на базі 10—11 класів

збагачення корисних копалин,
електрообладнання промислових підприємств і установок,

гірнича електромеханіка, рушійний склад залізничного транспорту (тільки на денне відділення),
технічне обслуговування і ремонт автомобілів.

Для вступу до технікуму необхідно подати заяву на ім'я директора, автобіографію, довідку про стан здоров'я (ф. № 286), 3 фотокартки (3х4 см), атестат про освіту (оригінал).

Прийом документів на денне відділення — з 1 червня по 31 липня 1968 р. Вступні екзамени з 1 серпня.

Прийом документів на вечірнє відділення проводиться з 1 червня по 31 липня.

Вступні екзамени проводяться з 1 по 20 серпня (на стаціонарне навчання), з 15 травня по 20 серпня (на вечірнє та заочне навчання).

АДРЕСА ТЕХНІКУМУ: м. Терни Дніпропетровської області, Тернівський індустріальний технікум.

ДИРЕКЦІЯ.

**ОДЕСЬКИЙ ІНСТИТУТ
НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА**

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ НА 1968—69
НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА І КУРС ДЕННИХ ФАКУЛЬТЕТІВ:

планово-економічний (планування народного господарства, планування промисловості);
економіка праці (економіка праці, економіка і планування матеріально-технічного постачання);
фінансово-економічний (фінанси промисловості);
кредитно-економічний (кредит, бухгалтерський облік у банках);
обліково-економічний (бухгалтерський облік у промисловості, бухгалтерський облік у сільському господарстві).

НА ВЕЧІРНІЙ ВІДДІЛІ З СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

планування промисловості, економіка праці, фінанси промисловості і будівництва, бухгалтерський облік, статистика, планування народного господарства.

НА ЗАОЧНЕ НАВЧАННЯ:

планування народного господарства, економіка і планування матеріально-технічного постачання, планування промисловості, економіка праці, фінанси і кредит, бухгалтерський облік, статистика, планування сільського господарства.

Строк навчання на денних факультетах — 4 роки, на заочному і вечірньому — 5 років.

Вступні екзамени з математики (усно), географії (усно), історії СРСР (усно), української чи російської мови (твір).

Заяви подаються на ім'я ректора з такими документами: свідоцтво про освіту (в оригіналі), характеристика з місця роботи чи навчання, автобіографія, довідка про стан здоров'я (ф. № 286), 3 фотокартки (3х4 см).

Прийом заяв на денне навчання — з 20 червня до 31 липня, на вечірнє та заочне навчання — з 20 квітня до 31 липня.

Вступні екзамени проводяться з 1 по 20 серпня (на стаціонарне навчання), з 15 травня по 20 серпня (на вечірнє та заочне навчання).

АДРЕСА ІНСТИТУТУ: м. Одеса, ГСП-371, вул. Радянської Армії, 8. Телефонні: 5-40-67, 2-62-51.

РЕКТОРАТ.

КАДІЙСЬКИЙ ГІРНИЧИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1968—1969 учбовий рік

ДЕННЕ НАВЧАННЯ по спеціальностях:
ПІДЗЕМНА РОЗРОБКА ВУГІЛЬНИХ РОДОВИЩ,
ГІРНИЧА ЕЛЕКТРОМЕХАНІКА,
ЕКСПЛУАТАЦІЯ АВІАМЕХАНІЧНОГО ОБЛАДНАННЯ в гірничій промисловості,
ПРОМИСЛОВЕ І ЦИВІЛЬНЕ БУДІВНИЦТВО — на базі 8 класів і 10 класів середньої школи.

ВЕЧІРНЄ НАВЧАННЯ — по тих же спеціальностях.

ЗАОЧНЕ НАВЧАННЯ —

ПІДЗЕМНА РОЗРОБКА ВУГІЛЬНИХ РОДОВИЩ — на базі 8 і 10 класів,

ГІРНИЧА ЕЛЕКТРОМЕХАНІКА — на базі 10 класів.

Вступники середніх шкіл приймаються до технікуму в групи з скороченим строком навчання.

Ті, що закінчили восьмирічну школу, складають вступні екзамени з російської чи української мови (диктант) і математики (усно).

Ті, що закінчили 10 класів, — з російської мови і літератури (твір) і математики (усно).

ПРИЙОМ ЗАЯВ

на денне навчання:
в групи на базі 8-річної школи — з 1 червня по 31 липня,

в групи на базі середньої школи — з 1 червня по 15 серпня.

на вечірнє навчання — з 3 травня по 6 серпня,

на заочне навчання — з 3 травня по 10 серпня.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня. Зарахованим до технікуму стипендія призначається на загальних підставах.

Інородні забезпечуються гуртожитком. До заяви додаються: документ про освіту (в оригіналі), автобіографія, медична довідка по формі № 286, три фотокартки розміром 3х4 см, довідка з місця проживання.

Вступники, що мають стаж практичної роботи не менше двох років, представляють виписку із трудової книжки, завірену керівником підприємства, організації чи колгоспу.

Адреса технікуму: Луганська область, м. Кадіївка, вул. Леніна, 20.

ДИРЕКЦІЯ.

**ЛЬВІВСЬКИЙ ПОЛІГРАФІЧНИЙ
ТЕХНІКУМ**

оголошує набір учнів на 1968—69 навчальний рік, на СТАЦІОНАРНОМУ ВІДДІЛЕННІ готує на базі неповної середньої школи:

технік-технологів високого друку, техніків-механіків по експлуатації поліграфічних машин та устаткування, фотографів.

На базі середньої школи:

технік-технологів плоского друку.

НА ЗАОЧНОМУ ВІДДІЛЕННІ готує на базі неповної та середньої школи:

технік-технологів високого друку, техніків-технологів плоского друку, техніків-технологів брошурально-палітурного виробництва.

На базі середньої школи: фотографів, бухгалтерів.

Вступники складають іспити на базі неповної середньої школи з української або російської мови (диктант), математики (усно); на базі середньої школи — з української або російської літератури (твір), математики (усно).

На спеціальність «Фототехніка» — з української або російської літератури (твір), хімії (усно).

Для вступу треба подати заяву, свідоцтво про освіту (в оригіналі), автобіографію, медичну довідку (форма № 286), три фотокартки (3х4 см).

Заяви приймаються: на стаціонарне відділення — на базі неповної середньої школи з 1 червня по 31 липня 1968 року, на базі середньої школи з 1 червня по 15 серпня 1968 року, на заочне відділення з 3 травня по 10 серпня 1968 року.

Вступні іспити з 1 серпня по 20 серпня 1968 року.

АДРЕСА ТЕХНІКУМУ: м. Львів-4, пл. Радянська, 1.

ДИРЕКЦІЯ.

**ОЛЕКСАНДРІЙСЬКА СЕРЕДНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ**

на 1968—1969 навчальний рік на 1—10 класи.

Для вступу подати такі документи:

Заяву на ім'я директора школи, свідоцтво про народження (оригінал), довідку з місця роботи і про зарплатню батьків чи опікунів, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, довідку з соцзабезу, медичну довідку про стан здоров'я.

Прийом документів проводиться з 1 травня 1968 року щодня.

По питанню прийому звертатися в канцелярію школи-інтернату з 8.00 до 16.00 години щодня.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ.

**Київський
топографічний технікум**

Головного управління геодезії і картографії при Раді Міністрів СРСР

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ
УЧНІВ НА 1968—69
НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Технікум готує техніків-топографів і техніків-геодезистів. На базі неповної середньої школи приймаються заяви з 1 червня по 31 липня 1968 року по спеціальностям «Геодезія» і «Топографія».

На перший курс приймаються особи у віці від 15 до 30 років, які мають освіту за 8 класів середньої школи. Вступні екзамени — з російської чи української мови (диктант) і математики (усно) — з 1 по 20 серпня 1968 року.

На II курс приймаються особи, які мають середню освіту. Прийом заяв з 1 червня по 15 серпня. Вступні екзамени проводяться з 15 по 20 серпня — з російської чи української літератури (твір) і математики (усно).

Відмінники і медалісти приймаються без екзамнів.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, автобіографію, довідку про стан здоров'я (ф. № 286), три фотокартки (3х4 см), витяг з трудової чи колгоспної книжки (для тих, хто має трудовий стаж не менше 2-х років); паспорт, військовий квиток чи свідоцтво про народження пред'являються особисто.

Учні забезпечуються стипендією і гуртожитком на загальних підставах.

АДРЕСА ТЕХНІКУМУ: Київ-113, вул. Дружковська, 6. Зупинка трамвая 6, 14 і 25 — парк Ленінського комсомолу. Тролейбуси № 5 і 6, автобуси № 47, 58, 71.

ДИРЕКЦІЯ.

**ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ
ТЕХНІКУМ
ЗАЛІЗНИЧНОГО
ТРАНСПОРТУ**

оголошує прийом учнів на 1968—69 навчальний рік на спеціальності:

експлуатація залізниць, енергопостачання і енергетичне господарство залізниць, електричне господарство, автоматика і телемеханіка на залізницях.

Умови прийому загальні для всіх середніх спеціальних утворень закладів.

Учні забезпечуються гуртожитком.

Прийом заяв від осіб, які мають неповну середню освіту, — до 31 липня 1968 року, від осіб з середньою освітою — до 15 серпня.

АДРЕСА ТЕХНІКУМУ: м. Дніпропетровськ, проспект Пушкіна, 77-а.

ДИРЕКЦІЯ.

**Інгульське
сільське
професійно-
технічне
училище № 4**

оголошує набір учнів на 1968—69 навчальний рік на однорічні і дворічні курси трактористів-машиністів широкого профілю

На дворічні курси трактористів-машиністів широкого профілю приймаються юнаки й дівчата віком від 15,5 років, а на однорічні курси — віком від 17 років з освітою за 8, 9, 10 класів.

Для вступу в училище необхідно пред'явити такі документи: заяву на ім'я директора, направлення з райгоспу чи колгоспу, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження, паспорт, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокарток (3х4 см).

Заяви приймаються щодня з 1 червня 1968 року.

Початок занять 1 вересня і 15 листопада.

Зараховані до училища забезпечуються безкоштовним харчуванням, стипендією, спецодягом, постілью. Учні можуть продовжувати навчання в загальноосвітній школі.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: с. Інгульське Устинівського району Кіровоградської області.

ДИРЕКЦІЯ.

**ЗАПОРІЗЬКИЙ
ГІДРОЕНЕРГЕТИЧНИЙ
ТЕХНІКУМ**

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1968—69
НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА ДЕННЕ ВІДДІЛЕННЯ

На базі восьмирічної школи на спеціальності:

гідротехнічне будівництво, монтаж і експлуатація гідроенергетичних установок, будівельні машини і устаткування, санітарно-технічне обладнання будівель, Строк навчання — 3 роки 6 місяців.

На базі середньої школи на спеціальності:

гідротехнічне будівництво, машини і механізми технічного флоту. Строк навчання — 2 роки 6 місяців.

Учні забезпечуються гуртожитком і стипендією. При технікумі є їдальня.

Вступні екзамени проводяться з 1 по 20 серпня.

На базі восьмирічної школи здаються екзамени з російської мови (диктант) і математики (усно).

На базі середньої школи — з російської мови і літератури (твір), з математики (усно).

Заява про вступ подається на ім'я директора технікуму. До заяви необхідно додати свідоцтво про освіту (в оригіналі), довідку про стан здоров'я, автобіографію, 3 фотокартки, копію трудової книжки (для осіб, що мають стаж більше 2-х років); свідоцтво про народження і паспорт пред'являються особисто.

Заяви від осіб з восьмирічною освітою приймаються з 1 червня по 31 липня, від осіб з середньою освітою — з 1 червня по 15 серпня.

АДРЕСА ТЕХНІКУМУ: м. Запоріжжя, 15, правий берег, вул. Кияшка, 10-а. Зупинка тролейбуса № 2-3 «Механічний завод».

ДИРЕКЦІЯ.

**НОВОКАХОВСЬКИЙ ТЕХНІКУМ
ГІДРОМЕЛІОРАЦІЇ, МЕХАНІЗАЦІЇ
ТА ЕЛЕКТРИФІКАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА**

**ОГОЛОШУЄ
НАБІР УЧНІВ**

на 1968—1969 навчальний рік денного і заочного навчання по спеціальностям:

гідромеліорація сільського господарства; механізація сільського господарства; електрифікація сільського господарства.

До технікуму на денне навчання по спеціальностям гідромеліорація приймаються особи з освітою 7—8 та 10—11 класів, по спеціальностям механізація та електрифікація — з освітою 7—8 класів.

На заочне навчання по всіх спеціальностях приймаються особи з освітою 7—8 та 10—11 класів.

Прийом документів на денне навчання до 31 липня. Вступні екзамени з 1 по 20 серпня.

Прийом документів на заочне навчання до 30 листопада. Вступні екзамени по спеціальностям механізація з 14 по 19 жовтня, по спеціальностям електрифікація і гідромеліорація — з 16 по 21 грудня.

Вступники складають екзамени з української мови і літератури (письмово) та математики (письмово й усно).

Учні забезпечуються гуртожитком. Стипендія на загальних підставах.

Документи надіслати на адресу: Херсонська область, м. Нова Каховка, пр. Дніпровський, 23, приймальня комісії.

ДИРЕКЦІЯ.

АДРЕСА: ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград.